

Improper "Table" Manners?

Q

I was at the home of very fine friends, who have a few-week-old baby. Soon before the meal, they put a changing pad down on the dining room table and changed the baby's dirty diaper. I did not say anything, but I found it surprising and distasteful. (I imagine that most people would.) Is it also halachically forbidden, and should I say something about it so that they not continue doing so?

4. ערוך השולחן אורח חיים סי' קסז סעי' יב

וכתב רבינו הרמ"א, דמכל מקום מצוה להביא על כל שלחן מלח ... דאיתא במדרש: כשישראל יושבין וממתינים זה את זה וכו' השמן מקטרג עליהם וברית מלח מגין עליהם [מגן אברהם]. והמקובלים הזהירו בזה לטבול פרוסת המוציא במלח, וכן נזהגים כל יראי אלקים, ואסור להרוג כינה על השלחן שאוכלין עליו, וכן לעשות בו דבר מאוס, לפי שנמשל למזבח, וכתב "זה השלחן אשר לפני ד"

5. שולחן ערוך אורח חיים סי' פא סעי' א

קטן שהגיע לכלל שאחר כיוצא בו יכול לאכול כזית דגן בכדי שיוכל גדול לאכול אכילת פרס, מרחיקין מצואתו או ממימי רגליו.

משנה ברורה שם ס"ק ב

לכלל שאחר – רוצה לומר: אף על פי שלא ראינו לזה שאכל, כיון שאחר כיוצא בו יכול לאכול, מסתמא גם הוא יכול לאכול, ואפילו אם אין יכול לאכול אלא על ידי בישול, מיקרי אכילה; אבל אם הקטן הוא חלוש וידוע לנו שאינו יכול לאכול כזית בכדי אכילת פרס, אין צריך להרחיק מצואתו ומימי רגליו אפילו הוא בן שלוש וארבע שנים, והוא שמימיו לא היה יכול לאכול כזית בכדי אכילת פרס

1. גמרא, חגיגה דף כז ע"א

כתיב: "המזבח עץ שלש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'." פתח במזבח וסיים בשלחן. רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו: בזמן שבית המקדש קיים, מזבח מכפר על אדם, עכשיו – שלחנו של אדם מכפר עליו.

2. בית יוסף אורח חיים סי' קפ

ה כתב הרוקח בסימן של"ב: מכסין סכין בשעת ברכת המזון על שם "לא תניף עליהם ברזל" (דברים כז ה). במכילתא (פרשה יא אות ח) אינו דין שיניף המקצר על המאריך, ושולחן כמזבח בשילחי חגיגה (כו.) – עד כאן לשונו. וכן כתב ה"ר דוד אבודרהם (ע"מ' שכ) וכן כתוב בשבלי הלקט (סי' קנח). וכתוב עוד בשבלי הלקט ... פעם אחת היה אחד מברך ברכת המזון וכשהגיע לברכת בונה ירושלים ונזכר חורבן הבית, לקח הסכין ותקעו בבטנו, ועל כן נהגו לסלקו בשעת ברכה.

3. רמ"א אורח חיים סי' קסז סעי' ה

מצוה להניח על כל שלחן מלח קודם שיבצע, כי השלחן דומה למזבח והאכילה כקרבן, ונאמר: "על כל קרבנד תקריב מלח" (ויקרא ב, יג) והוא מגין מן הפורעניות

מגן אברהם שם ס"ק יג

דומ' למזבח. ולכן אסור להרוג כינה על השלחן